ROZSUDEK TRIBUNÁLU (čtvrtého senátu)

20. září 2011 *

Ve věci T-232/10,

Couture Tech Ltd, se sídlem v Tortole (Britské Panenské ostrovy), zastoupená B. Whyattem, barrister,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupenému G. Schneiderem, jako zmocněncem,

žalovanému,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 5. března 2010 (věc R 1509/2008-2), týkajícímu se přihlášky obrazového označení znázorňujícího sovětský znak k zápisu jako ochranné známky Společenství,

* Jednací jazyk: angličtina.

TRIBUNÁL (čtvrtý senát),

ve složení I. Pelikánová (zpravodajka), předsedkyně, K. Jürimäe a M. van der Woude, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 21. května 2010,

s přihlédnutím k vyjádření k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 7. září 2010,

s ohledem na rozhodnutí předsedy Tribunálu ze dne 9. prosince 2010 zamítající námitku podanou žalobkyní,

s ohledem na to, že účastníci řízení ve lhůtě jednoho měsíce od doručení oznámení o ukončení písemné části řízení nepředložili žádost o nařízení jednání, a poté, co za těchto okolností na základě zprávy soudkyně zpravodajky a podle článku 135a jednacího řádu Tribunálu rozhodl, že žalobu projedná bez ústní části řízení,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Dne 22. prosince 2006 podala společnost Couture Tech Ltd, která je v této věci žalobkyní, u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) přihlášku ochranné známky Společenství na základě nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), ve znění pozdějších předpisů [nahrazeného nařízením Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1)].

2 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je níže vyobrazené obrazové označení:

3 Výrobky a služby, pro které byl zápis požadován, spadají do tříd 3, 14, 18, 23, 26 a 43 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků.

4 Rozhodnutím ze dne 27. srpna 2008 průzkumový referent přihlášku zamítl s odůvodněním, že přihlášená ochranná známka je v rozporu s veřejným pořádkem nebo s dobrými mravy ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení č. 40/94 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení č. 207/2009], ve spojení s čl. 7 odst. 2 nařízení č. 40/94 [nyní čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009].

5 Žalobkyně podala dne 20. října 2008 proti rozhodnutí průzkumového referenta odvolání.

6 Rozhodnutím ze dne 5. března 2010 (dále jen „napadené rozhodnutí“) druhý odvolací senát OHIM odvolání zamítl. Odvolací senát na úvod shledal, že přihlášená ochranná známka byla tvořena přesným vyobrazením znaku bývalého Svazu sovětských socialistických republik (SSSR). Odvolací senát se opíral o právní předpisy a správní praxi platné v Maďarsku, Lotyšsku a České republice a shledal, že symboly pojící se k bývalému SSSR budou vnímány jako odporující veřejnému pořádku a dobrým mravům podstatnou částí dotčené veřejnosti, tj. obecné veřejnosti žijící v té části Evropské unie, která byla podrobena sovětskému režimu. Odvolací senát z toho vyvodil, že přihlášená ochranná známka je v rozporu s čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení č. 207/2009, přinejmenším pokud jde o území Maďarska a Lotyšska. Podle odvolacího senátu přitom z čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009 vyplývá, že k tomu, aby byl zápis označení zamítnut, stačí, že je označení prohlášeno za odporující veřejnému pořádku nebo dobrým mravům v jediném členském státě. Za těchto okolností odvolací senát dospěl k závěru, že zápis ochranné známky musí být zamítnut na základě čl. 7 odst. 1 písm. f) a čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009.

Návrhová žádání účastníků řízení

7 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

– prohlásil žalobu za přípustnou;

– zrušil napadené rozhodnutí;

– uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

8 OHIM navrhuje, aby Tribunál:

– zamítl žalobu;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

9 Žalobkyně uplatňuje dva žalobní důvody, z nichž první vychází z porušení čl. 7 odst. 1 písm. f) a čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009 a druhý z porušení zásad ochrany legitimního očekávání a právní jistoty.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 1 písm. f) a čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009

10 První žalobní důvod se dělí na dvě části. První část vychází z nesprávného právního posouzení, kterého se odvolací senát údajně dopustil při výkladu čl. 7 odst. 1 písm. f) a čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009. Druhá část vychází z nesprávného posouzení, kterého se odvolací senát údajně dopustil tím, že výše uvedená ustanovení uplatnil na přihlášenou ochrannou známku.

K první části, vycházející z nesprávného právního posouzení při výkladu čl. 7 odst. 1 písm. f) a čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009

– Argumenty účastníků řízení

11 Žalobkyně zaprvé tvrdí, že ačkoli odvolací senát shledal opak, z čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009 nevyplývá, že zápis označení musí být zamítnut, pokud se na něj vztahuje některý z absolutních důvodů pro zamítnutí stanovený v čl. 7 odst. 1 téhož nařízení pouze v části Unie.

12 Podle názoru žalobkyně má totiž čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009 jiný účel. Toto ustanovení se uplatní tehdy, když některé vnitrostátní právní řády buď neobsahují ustanovení odpovídající každému z absolutních důvodů pro zamítnutí stanovených v čl. 7 odst. 1 nařízení č. 207/2009, nebo absolutní důvody pro zamítnutí stanovené ve výše

uvedeném ustanovení doplňují o další důvody. Jeho uplatnění má za následek, že jedinými důvody relevantními v rámci řízení o přihlášce ochranné známky Společenství jsou důvody vyjmenované v čl. 7 odst. 1 nařízení č. 207/2009, nehledě na absolutní důvody pro zamítnutí stanovené v jednotlivých členských státech.

13 Žalobkyně má za to, že její stanovisko je podpořeno použitím slov „i když" v čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009. Výklad uvedeného ustanovení zastávaný odvolacím senátem totiž předpokládá, že tato slova budou chápána jako znamenající „když", „jestliže" nebo „stačí, že", a spočívá tudíž na nesprávném výkladu.

14 Žalobkyně dodává, že vztahuje-li se čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009 na všechny absolutní důvody pro zamítnutí stanovené v čl. 7 odst. 1 téhož nařízení, výklad tohoto článku podaný odvolacím senátem se nemůže uplatnit na každý z těchto důvodů, konkrétně na důvod uvedený v čl. 7 odst. 1 písm. b) výše zmíněného nařízení.

15 Zadruhé, žalobkyně se opírá o svůj výklad čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009 a tvrdí, že na rozdíl od toho, co shledal odvolací senát, musí být pojmy „veřejný pořádek" a „dobré mravy" obsažené v čl. 7 odst. 1 písm. f) téhož nařízení vykládány tak, že odkazují na veřejný pořádek a dobré mravy Unie. Obsah těchto pojmů by tak měl být analyzován ve vztahu k právu Unie, cílům a základním zásadám, na kterých je Unie založena a na kterých se všechny členské státy podílejí, jakož i k mezinárodním smlouvám, jako např. Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950 (dále jen „EÚLP"). Naproti tomu právní předpisy, veřejný pořádek a dobré mravy jednotlivých členských států, které se mohou lišit od těch, jež existují na úrovni Unie, jsou irelevantní.

16 Žalobkyně poukazuje v této souvislosti na to, že na rozdíl od národních ochranných známek je úlohou ochranné známky Společenství podílet se na rozvoji hospodářské činnosti v rámci společného trhu. Proto zejména podle bodů odůvodnění 2 až 4 nařízení č. 207/2009 je ochranná známka Společenství upravena jednotným právem Unie, požívá jednotné ochrany a má účinky na celém území Unie.

17 Stejně tak podle bodu 12 odůvodnění nařízení č. 207/2009 je OHIM nezávislým orgánem působícím v rámci práva Unie. Za těchto okolností je žalobkyně názoru, že jak OHIM, tak unijní soudy jsou povinny provádět uvedené nařízení na základě přístupu, který je nezávislý na přístupech uplatňovaných každým jednotlivým členským státem.

18 Kromě toho přístup spočívající v zohlednění veřejného pořádku a dobrých mravů jednotlivých členských států by nadměrně zatížil řízení o zápisu ochranné známky Společenství na úkor přihlašovatele. Tento přístup by též přihlašovatele ochranné známky, která je v rozporu s veřejným pořádkem nebo s dobrými mravy pouze v jednom z 27 členských států Unie, zavazoval k tomu, aby získal a zachoval 26 národních zápisů. Tato skutečnost je podle žalobkyně tím významnější, že ačkoli užívání ochranné známky Společenství může být podle čl. 110 odst. 2 nařízení č. 207/2009 v členském státě zakázáno mimo jiné na základě trestního práva tohoto členského státu, tato skutečnost neodůvodňuje, aby byl majitel dotčené ochranné známky Společenství zbaven svých práv.

19 Žalobkyně má za to, že její stanovisko je podpořeno judikaturou, podle které režim ochranných známek Společenství představuje samostatný systém, jehož uplatnění nezávisí na žádném vnitrostátním systému. Tato judikatura totiž znamená, že není třeba brát v úvahu poznatky pocházející z členských států ani slučitelnost užívání ochranné známky Společenství s trestním právem těchto členských států.

20 Podpůrně, za předpokladu, že Tribunál shledá, že je třeba vzít v úvahu veřejný pořádek a dobré mravy v jednotlivých členských státech, žalobkyně uvádí, že průzkum prováděný OHIM pak musí vzít v úvahu všechny členské státy nebo určité skupiny těchto států, a nikoli pouze ty státy, které si OHIM zvolí. Je třeba zejména provést „vyvážení", neboť názor jednoho členského státu nebo skupiny členských států by neměl platit pro celou Unii.

21 OHIM zpochybňuje opodstatněnost argumentů žalobkyně.

– Závěry Tribunálu

22 Zaprvé podle judikatury platí, že čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009 musí být vykládán tak, že zápis ochranné známky musí být zamítnut, vztahuje-li se na ni některý z důvodů pro zamítnutí stanovených v čl. 7 odst. 1 téhož nařízení v části Unie. Takovou část Unie může případně tvořit jediný členský stát (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 22. června 2006, Storck v. OHIM, C-25/05 P, Sb. rozh. s. I-5719, body 81 a 83).

23 Pokud jde o argumenty žalobkyně zpochybňující uvedený výklad, je nejprve třeba podotknout, že tento výklad není v rozporu s literou čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009. Použití slov „i když" v tomto ustanovení totiž implikuje, že vztahuje-li se na označení absolutní důvod pro zamítnutí pouze v části Unie, nebrání to použití čl. 7 odst. 1 nařízení č. 207/2009. Ze znění odstavce 1 článku 7 ve spojení s odstavcem 2 téhož článku uvedeného nařízení tak vyplývá, že zápis ochranné známky musí být zamítnut, vztahuje-li se na ni absolutní důvod pro zamítnutí na celém území Unie, nebo případně pouze na části tohoto území.

24 Dále, ačkoli je čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009 formulován obecně, z jeho znění nevyplývá, že se pravidlo, které stanoví, musí zákonitě uplatnit na každý z důvodů pro zamítnutí vyjmenovaných v čl. 7 odst. 1 uvedeného nařízení. Ostatně pokud jde o absolutní důvod pro zamítnutí stanovený v čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, který zdůraznila žalobkyně, je zcela možné, že označení bude postrádat rozlišovací způsobilost pouze v části Unie, zejména proto, že má sémantický obsah pouze v některých jazycích nebo z důvodu rozdílné praxe související s uváděním dotčených výrobků nebo služeb na trh.

25 Konečně je třeba poukázat na to, že jsou-li absolutní důvody pro zamítnutí stanovené v čl. 7 odst. 1 nařízení č. 207/2009 jedinými důvody relevantními v rámci řízení o přihlášce ochranné známky Společenství bez ohledu na absolutní důvody pro zamítnutí stanovené právními předpisy členských států, vyplývá to z povahy nařízení jakožto aktu závazného ve všech jeho částech a přímo použitelného ve všech členských státech. V tomto ohledu znění uvedeného ustanovení obsahuje taxativní výčet absolutních důvodů pro zamítnutí, který neodkazuje na absolutní důvody stanovené právními předpisy členských států. Stejně tak čl. 1 odst. 1 nařízení č. 207/2009 stanoví, že ochranné známky Společenství jsou zapsány za podmínek a způsobem stanoveným v uvedeném nařízení. Výklad čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009 navrhovaný žalobkyní nelze tudíž přijmout, neboť by výše uvedený odstavec zbavoval užitečného účinku.

26 Za těchto okolností je třeba dospět k závěru, že – jak shledal odvolací senát – z čl. 7 odst. 1 písm. f) a odst. 2 nařízení č. 207/2009 vyplývá, že zápis ochranné známky musí být zamítnut, je-li v rozporu s veřejným pořádkem nebo s dobrými mravy v části Unie, přičemž tuto část může případně tvořit jediný členský stát.

27 Zadruhé, jde-li o to, zda pojmy „veřejný pořádek“ a „dobré mravy“ musí být vykládány výlučně s ohledem na okolnosti společné všem členským státům, nebo zda je třeba zohlednit též zvláštní okolnosti jednotlivých členských států, je třeba podotknout,

že podle judikatury je základní funkcí ochranné známky označovat obchodní původ výrobku nebo služby tak, aby spotřebitel, který získá výrobek nebo službu označené ochrannou známkou, mohl při dalším nabytí učinit stejnou volbu, pokud byla jeho zkušenost pozitivní, nebo jinou volbu, pokud byla tato zkušenost negativní [rozsudek Tribunálu ze dne 27. února 2002, Eurocool Logistik v. OHIM (EUROCOOL), T-34/00, Recueil, s. II-683, bod 37].

28 Ochranná známka je tak určena k tomu, aby byla užívána ve vztahu k veřejnosti složené ze spotřebitelů výrobků nebo služeb, které označuje.

29 Obecným zájmem, na kterém je založen absolutní důvod pro zamítnutí stanovený v čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení č. 207/2009, je zabránit zápisu označení, která by narušovala veřejný pořádek nebo dobré mravy při jejich užívání na území Unie.

30 Za těchto okolností musí být existence absolutního důvodu pro zamítnutí stanoveného v čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení č. 207/2009 posuzována s ohledem na vnímání průměrného spotřebitele výrobků nebo služeb, pro které je zápis požadován, nacházejícího se na území Unie.

31 Spotřebitelé nacházející se na území Unie se přitom již pojmově nacházejí na území některého členského státu.

32 Kromě toho označení, která by relevantní veřejnost mohla vnímat jako odporující veřejnému pořádku nebo dobrým mravům, nejsou tatáž ve všech členských státech, zejména z jazykových, historických, sociálních nebo kulturních důvodů.

33 Vnímání, zda ochranná známka je či není v rozporu s veřejným pořádkem nebo dobrými mravy, je tedy ovlivněno okolnostmi charakteristickými pro členský stát, na jehož území se nachází spotřebitelé patřící k relevantní veřejnosti.

34 Je proto třeba shledat, že pro uplatnění absolutního důvodu pro zamítnutí stanoveného v čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení č. 207/2009 je třeba přihlédnout nejen k okolnostem společným všem členským státům Unie, nýbrž též ke zvláštním okolnostem jednotlivých členských států, které mohou ovlivnit vnímání relevantní veřejnosti nacházející se na území těchto států.

35 Tento závěr není vyvrácen argumenty žalobkyně.

36 Zaprvé, režim ochranných známek Společenství zajisté představuje samostatný systém, jehož uplatnění nezávisí na žádném vnitrostátním systému [viz rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2005, Sportwetten v. OHIM – Intertops Sportwetten (INTERTOPS), T-140/02, Sb. rozh. s. II-3247, bod 31 a citovaná judikatura]. Tato okolnost implikuje zejména to, že existence absolutního důvodu pro zamítnutí stanoveného v čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení č. 207/2009 musí být v každém případě posuzována podle kritéria stanoveného v tomto ustanovení, vykládaného s ohledem na vnímání relevantní veřejnosti nacházející se na území Unie nebo na části tohoto území. Naproti tomu nezávislost režimu ochranných známek Společenství nebrání tomu, aby byly zohledněny zvláštní okolnosti členských států, které mohou toto vnímání ovlivnit.

37 Pokud jde v této souvislosti o právní předpisy a správní praxi některých členských států, na které odkazoval odvolací senát v napadeném rozhodnutí, je třeba poznamenat, že tyto faktory byly zohledněny nikoli pro svoji normativní hodnotu, ale jako skutkové indicie umožňující posoudit, jak relevantní veřejnost nacházející se v dotčených členských státech vnímá symboly spojené s bývalým SSSR. Za těchto okolností nelze

odvolacímu senátu vytýkat, že v tomto ohledu porušil nezávislost režimu ochranných známek Společenství.

38 Zadruhé, cíl spočívající v rozvoji společného trhu neodůvodňuje zásah do veřejného pořádku nebo dobrých mravů v části tohoto trhu.

39 Zatřetí, jelikož z čl. 76 odst. 1 nařízení č. 207/2009 vyplývá, že OHIM zkoumá skutečnosti z moci úřední, nelze dospět k závěru, že výklad podaný výše v bodě 34 nadměrně zatěžuje řízení o přihlášce na úkor přihlašovatele. Je totiž povinností OHIM, aby přezkoumal existenci absolutních důvodů pro zamítnutí ve všech částech Unie. Přihlašovateli následně přísluší předložit připomínky k námitkám skutečně vzneseným průzkumovým referentem po skončení jeho průzkumu.

40 Začtvrté, nezbytnost získat národní zápisy a zachovat jejich platnost v případě, kdy se na ochrannou známku vztahuje absolutní důvod pro zamítnutí stanovený v čl. 7 odst. 1 nařízení č. 207/2009 pouze v části Unie, je přímým důsledkem jednotnosti ochranné známky Společenství zakotvené v bodě 3 odůvodnění nařízení č. 207/2009 a v jeho čl. 1 odst. 2. Tato okolnost je tedy vlastní systematice uvedeného nařízení.

41 Zapáté, čl. 110 odst. 2 nařízení č. 207/2009 se týká zákazu užívání ochranné známky Společenství, která byla zapsána. Tohoto ustanovení se proto nelze dovolávat v rámci průzkumu existence absolutního důvodu pro zamítnutí stanoveného v čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení č. 207/2009, který předchází zápisu ochranné známky.

42 Vzhledem ke všemu výše uvedenému je třeba dospět k závěru, že se odvolací senát nedopustil nesprávného právního posouzení, když shledal, že podle čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009 musí být zápis označení zamítnut, vztahuje-li se na něj absolutní důvod pro zamítnutí stanovený v čl. 7 odst. 1 písm. f) téhož nařízení pouze v části Unie, případně v jediném členském státě, a dále že při výkladu pojmů „veřejný pořádek" a „dobré mravy" je třeba přihlédnout ke zvláštním faktorům charakteristickým pro jednotlivé členské státy.

43 První část prvního žalobního důvodu je tudíž třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

Ke druhé části, vycházející z nesprávného posouzení při uplatnění čl. 7 odst. 1 písm. f) a odst. 2 nařízení č. 207/2009 na přihlášenou ochrannou známku

– Argumenty účastníků řízení

44 Žalobkyně se opírá o svůj výklad čl. 7 odst. 1 písm. f) a odst. 2 nařízení č. 207/2009 vylíčený v rámci první části a tvrdí, že přihlášená ochranná známka není v rozporu s veřejným pořádkem nebo s dobrými mravy Unie, a že tudíž její zápis neměl být zamítnut.

45 Žalobkyně poukazuje v této souvislosti na to, že na rozdíl od svastiky se politická konotace znaku bývalého SSSR rozvolnila a přeměnila se na konotaci provokační spojenou s představou avantgardy, takže přihlášená ochranná známka získala „novou rozlišovací způsobilost".

46 Žalobkyně dodává, že znak, který tvoří přihlášenou ochrannou známku, nebyl zakázán v žádném členském státě Unie, a mimoto Komise v roce 2005 zamítla návrh na obecný zákaz užívání komunistických symbolů. Skutečnost, že některá užívání těchto symbolů jsou případně zakázána v Maďarsku a Lotyšsku, není v rámci řízení o přihlášce relevantní.

47 Konečně, žalobkyně poukazuje na to, že není vyloučeno, že by zákazy užívání takových symbolů, jako je přihlášená ochranná známka, stanovené v maďarském a lotyšském právu, mohly být v rozporu s EÚLP.

48 OHIM zpochybňuje opodstatněnost argumentů žalobkyně.

– Závěry Tribunálu

49 Podle čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení č. 207/2009 se do rejstříku nezapíšou ochranné známky, které jsou v rozporu s veřejným pořádkem nebo s dobrými mravy.

50 Z toho, co bylo uvedeno v rámci první části tohoto žalobního důvodu vyplývá, že průzkum rozporu označení s veřejným pořádkem nebo dobrými mravy musí být proveden s ohledem na to, jak relevantní veřejnost nacházející se na území Unie nebo v její části vnímá toto označení užívané jakožto ochrannou známku. Tato část může být případně tvořena jediným členským státem.

51 V projednávané věci není předně popíráno, že relevantní veřejností je široká veřejnost. Jak odvolací senát správně uvedl v bodě 37 napadeného rozhodnutí, je tudíž třeba přihlédnout k vnímání průměrného spotřebitele spadajícího do této veřejnosti, který má běžné prahy citlivosti a tolerance.

52 Závěr odvolacího senátu, že přihlášená ochranná známka je v rozporu s veřejným pořádkem nebo s dobrými mravy, se zakládá zejména na posouzení skutečností týkajících se stavu v Maďarsku z důvodu rozhodujícího vlivu bývalého SSSR na tento členský stát v nedávné minulosti.

53 Odvolací senát se v první řadě odvolával na § 269/B z roku *1978. évi IV. törvény a Büntetö Törvénykönyvröl* (zákon č. IV z roku 1978, trestní zákoník, dále jen „maďarský trestní zákoník"), nadepsaný „Užívání symbolů tyranie". Toto ustanovení stanoví následující:

„(1) Kdo

a) šíří,

b) používá před širokou veřejností,

c) nosí na veřejnosti

svastiku, odznak SS, šípový kříž, srp a kladivo, červenou pěticípou hvězdu nebo symbol je představující, dopustí se přečinu, pokud nejsou naplněny znaky skutkové podstaty závažnějšího trestného činu, a bude mu uložena pokuta.

(2) Osoby, které se dopustí jednání definovaného v odstavci 1 za účelem šíření znalostí, vzdělání, vědy, umění nebo informací o historických nebo současných událostech, nejsou trestně stíhatelné.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí na současné oficiální symboly států."

54 Odvolací senát upřesnil, že podle komentáře k maďarskému trestnímu zákoníku symbol označuje myšlenku, osobu nebo událost a zahrnuje odznak nebo obraz, které jsou určeny ke spojení uvedeného označení s označenou myšlenkou, osobou nebo událostí. Kromě toho užívání na veřejnosti zahrnuje případ, kdy se označení objevuje na výrobku jako ochranná známka při distribuci výrobku na trhu.

55 Zadruhé odvolací senát odkázal na pokyny Magyar Szabadalmi Hivatal (maďarský patentový úřad), který se od 1. ledna 2011 stal Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (maďarský úřad průmyslového vlastnictví), podle nichž označení zahrnující „symboly tyranie" jsou považována za odporující veřejnému pořádku.

56 Vzhledem k těmto poznatkům odvolací senát shledal, že přihlášená ochranná známka bude relevantní veřejností v Maďarsku vnímána jako odporující veřejnému pořádku nebo dobrým mravům, protože symbolizuje bývalý SSSR.

57 K opodstatněnosti tohoto zjištění je třeba na úvod poznamenat, že při posuzování existence absolutního důvodu pro zamítnutí stanoveného v čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení č. 207/2009 se takové poznatky vycházející z vnitrostátního práva, jako jsou poznatky zkoumané odvolacím senátem v projednávané věci, neuplatní pro svoji normativní

hodnotu, a nejsou tedy pravidly, kterými je OHIM vázán. Jak bylo připomenuto výše v bodě 36, režim ochranných známek Společenství je totiž samostatným systémem, jehož uplatnění nezávisí na žádném vnitrostátním systému.

58 Tyto poznatky však představují skutkové indicie, které umožňují posoudit vnímání určitých kategorií označení relevantní veřejností nacházející se v dotčeném členském státě.

59 V projednávané věci tak z ustanovení § 269/B maďarského trestního zákoníku, jak je vykládáno v právní nauce a upřesněno správní praxí, vyplývá, že maďarský zákonodárce považoval za nezbytné zakázat určitá užívání „symbolů tyranie", mezi které patří srp a kladivo a červená pěticípá hvězda. K tomuto zákazu, který pokrývá též užívání dotčených označení jako ochranných známek, se pojí trestněprávní sankce.

60 Žalobkyně přitom nepopírá zjištění odvolacího senátu, že zákaz užívání „symbolů tyranie" jako ochranných známek znamená, že takovéto symboly jsou vnímány jako odporující veřejnému pořádku nebo dobrým mravům v Maďarsku.

61 Není sporu ani o tom, že přihlášená ochranná známka je reprodukcí znaku bývalého SSSR a že zahrnuje zejména srp a kladivo a červenou pěticípou hvězdu.

62 Za těchto okolností je třeba shledat, že se odvolací senát nedopustil nesprávného posouzení, když dospěl k závěru, že užívání přihlášené ochranné známky jako ochranné známky bude podstatnou částí relevantní veřejnosti nacházející se v Maďarsku vnímáno jako odporující veřejnému pořádku nebo dobrým mravům ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení č. 207/2009.

63 Argumenty žalobkyně nemohou tento závěr vyvrátit.

64 Z výše uvedeného vyplývá, že pokud jde o Maďarsko, sémantický obsah znaku bývalého SSSR nebyl rozvolněn nebo přeměněn natolik, aby již nebyl vnímán jako politický symbol. Jak připomněl odvolací senát, podstatná část relevantní veřejnosti nacházející se v Maďarsku totiž zažila období rozhodujícího vlivu bývalého SSSR.

65 K tomu se připojuje skutečnost, že se přihlášená ochranná známka omezuje na reprodukci znaku bývalého SSSR, a neobsahuje tudíž dodatečné prvky, které by mohly rozvolnit nebo přeměnit sémantický obsah tohoto symbolu.

66 Skutečnost, že určitá užívání „symbolů tyranie“ nejsou maďarským právem zakázána, je v projednávané věci bezvýznamná. Z bodů 27 až 29 a 50 výše totiž vyplývá, že průzkum existence absolutního důvodu pro zamítnutí stanoveného v čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení č. 207/2009 se musí provádět s ohledem na způsob, jakým by toto označení bylo vnímáno při svém užívání jako ochranná známka.

67 Nakonec je třeba uvést, že Tribunál nemá pravomoc k posouzení slučitelnosti ustanovení § 269/B maďarského trestního zákoníku s EÚLP. Tato okolnost není každopádně v projednávané věci relevantní, neboť z bodů 57 a 58 výše vyplývá, že uvedené ustanovení musí být zohledněno ne pro svoji normativní hodnotu, ale jako skutková indicie, která umožňuje posoudit vnímání relevantní veřejnosti nacházející se v Maďarsku.

68 Naproti tomu podle čl. 6 odst. 3 SEU základní práva, která jsou zaručena EÚLP a která vyplývají z ústavních tradic společných členským státům, tvoří obecné zásady práva Unie. Dodržování těchto základních práv proto představuje podmínku legality aktů Unie, jakým je napadené rozhodnutí, a unijní soudy musí zajistit jejich dodržování.

69 V tomto ohledu má podle čl. 10 odst. 1 EÚLP každý právo na svobodu projevu, která zahrnuje zejména svobodu rozšiřovat informace nebo myšlenky bez zasahování státních orgánů.

70 Článek 10 odst. 2 EÚLP stanoví, že výkon svobody projevu může podléhat takovým omezením, která stanoví zákon a která jsou nezbytná v demokratické společnosti zejména v zájmu národní bezpečnosti, územní celistvosti nebo veřejné bezpečnosti, ochrany pořádku a předcházení zločinnosti nebo ochrany morálky.

71 Žalobkyně přitom nepředkládá žádný argument, který by prokázal, že zamítnutí zápisu přihlášené ochranné známky je zásahem do výkonu svobody zaručené článkem 10 odst. 1 EÚLP, který nesplňuje požadavky odstavce 2 téhož článku. Žalobkyně by se tedy každopádně nemohla v rámci tohoto řízení důvodně dovolávat EÚLP.

72 Vzhledem ke všemu výše uvedenému je třeba dospět k závěru, že se odvolací senát nedopustil nesprávného posouzení, když shledal, že přihlášená ochranná známka je podle vnímání relevantní veřejnosti nacházející se v Maďarsku v rozporu s veřejným pořádkem nebo s dobrými mravy, a že její zápis musí být proto zamítnut podle čl. 7 odst. 1 písm. f) a odst. 2 nařízení č. 207/2009.

73 Druhou část prvního žalobního důvodu je tedy třeba zamítnout jako neopodstatněnou, aniž je nutné posoudit ostatní skutečnosti zkoumané odvolacím senátem týkající se vnímání relevantní veřejnosti nacházející se v Lotyšsku a České republice.

74 Vzhledem k tomu, že se obě části prvního žalobního důvodu zamítají, je třeba tento žalobní důvod zamítnout.

Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásad ochrany legitimního očekávání a právní jistoty

Argumenty účastníků řízení

75 Žalobkyně tvrdí, že odvolací senát porušil zásady ochrany legitimního očekávání a právní jistoty, když zamítl zápis přihlášené ochranné známky, přestože OHIM provedl zápis její ochranné známky č. 3958154, která se vztahovala k témuž označení a která byla posouzena za týchž podmínek jako přihlášená ochranná známka. Tím, že OHIM provedl zápis ochranné známky č. 3958154, poskytl žalobkyni konkrétní a bezpodmínečné implicitní ujištění ohledně způsobilosti dotčeného označení k zápisu.

76 Žalobkyně v této souvislosti nesouhlasí s argumentem odvolacího senátu, podle kterého došlo k zápisu ochranné známky č. 3958154 v důsledku omylu. Přihlašovateli totiž podle ní nepřísluší určit, zda je výsledek průzkumu spolehlivý. Naopak OHIM přísluší provést důkladnou a náležitou analýzu a uplatnit nařízení č. 207/2009 jasným a jistým způsobem.

77 Žalobkyně dodává, že pokud je jí známo, řízení o průzkumu ochranné známky č. 3958154 není stiženo žádnou vadou.

78 OHIM zpochybňuje opodstatněnost argumentů žalobkyně.

Závěry Tribunálu

79 Podle judikatury platí, že legalita rozhodnutí odvolacích senátů musí být posuzována výhradně na základě nařízení č. 207/2009, tak jak je vykládáno soudem Unie, a nikoli na základě dřívější rozhodovací praxe OHIM [v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 27. února 2002, Streamserve v. OHIM (STREAMSERVE), T-106/00, Recueil, s. II-723, bod 66].

80 Žalobkyně proto nemůže právem tvrdit, že provedením zápisu ochranné známky č. 3958154 jí OHIM poskytl ujištění ohledně způsobilosti přihlášené ochranné známky k zápisu. Žalobkyně se tím spíše nemůže v tomto ohledu platně dovolávat porušení zásady právní jistoty.

81 Navíc bez ohledu na to, zda k zápisu ochranné známky č. 3958154 došlo v důsledku omylu, přezkum prvního žalobního důvodu neumožnil dospět k závěru, že napadené rozhodnutí, které je jediným rozhodnutím, jehož se týká projednávaná žaloba, je stiženo vadou spočívající v jakémkoli porušení nařízení č. 207/2009.

82 Za těchto okolností je třeba druhý žalobní důvod zamítnout, a tudíž je třeba zamítnout i žalobu v plném rozsahu.

K nákladům řízení

83 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že OHIM požadoval náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Couture Tech Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 20. září 2011.

Podpisy.